

Επ' αυτού

Μιχάλης Κατσιγιάννης

ΓΛΑΡΟΥΚΟΙ
εκδόσεις λόγου
ήχου & εικόνας

Γλαρόλυκοι

Μιχάλης Κατσιγιάννης

"Επ' αυτού"

Εικονογράφηση: Μιχάλης Κατσιγιάννης

Επιμέλεια: Εκδόσεις Γλαρόλυκοι

Σελιδοποίηση: Χρήστος Κουλαξίζης

Άδεια χρήσης: Creative Commons BY-NC-ND 4.0

(Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση - Όχι Παράγωγα Έργα)

Ανεξάρτητες Εκδόσεις Γλαρόλυκοι

Ιούνιος 2025, έκδοση 1η

ISBN: 978-618-5775-42-1

Επ' αυτού

Μιχάλης Κατσιγιάννης

Σονέτα

1

Πρόκειται για αβρότητα εκ του σύνεγγυς
Η πικρία στο ελάττωμα
Είναι η μαρμαρότητα μιας βύθισης
Και είναι παρούσα σε τέτοια αβάσιμα.

Καλοτυχίζω αναφανδόν τούτη την προσπέλαση
Σε κάποιο μετέπειτα μιας ύλης περασμένης
Έζησα τη μικρότερη ένταση
Στο βάραθρο βάθρο μιας οικουμένης.

Τι υπέμειναν τα όντα συθέμελα;
Τον διαρκή ύπνο ενός κατήφορου
Σε ένα χώρο με βήματα ανέμελα.

Και τι να ήταν τέλος πάντων η κραυγή τους;
Μια κάποια σύναξη αναλέκτων;
Όχι, όχι, τα πάρεργα της ντροπής τους.

2

Στην περιρρέουσα ατμόσφαιρα είναι η κίνηση;
Ηθελημένη επιθυμία, άοσμη κι αιώνια
Κάλπικη ανάγνωση, πρόσκρουση και βύθιση;
Και μια ανεπρόκοπη αγανάκτηση με όρια.

Ήταν η σπασμωδική τρωτότητα των αναγκών;
Μα ποτέ η ζωή δεν είχε φόβο κι ήταν πρόχειρη
Κι η αναπόληση της έκστασης των στιγμών;
Οι ζωές μετρούν μια λάβρα ολόκληρη.

Μην υπάρξει κι άλλη καθαρότητα
Και η ψυχοκοινωνική ενδυνάμωση;
Είναι μονάχα η άτιμη πληρότητα.

Είναι λιγοστές οι εσωτερικές παρεμβάσεις
Και οι αναρίθμητες μοναχικές κραυγές;
Είναι απλώς παρεμφερείς μαγικές εντάσεις.

3

Η απόκρουση θα βαφτίζει τον κορμό
Των ατραπών των πιο ανάλγητων
Και η σήψη δε θα κυριεύσει το νωθρό
Αγαλλιάζει η φωνή των αλάλητων.

Εμείς ενδόμυχα άθολοι, όχι μαινόμενοι
Περιπλανώμενοι επίσης κι αυτοί άβολοι
Θύμηση σαν μετουσίωση απρόσμενη
Εικόνα σε μια αναβολή επίσης άβολη.

Ό,τι γράφτηκε με το αίμα της ζωής
Είναι το αμήχανο αναμάσημα
Της άκριτης αποδοχής.

Ή μήπως το αρμάτωμα της λατρείας
Οδήγησε την περιδίνηση
Στη συγκάλυψη της ανίας;

4

Πρόκειται γι' αυτούς που μιλούν
Ακόμα και στους χώρους των εικόνων
Όχι για το πολυσήμαντο των δρόμων
Συνεπώς, θρηγνούν;

Πρόκειται γι' αυτούς που μιλούν
Ακόμα και στην αποσβολωμένη τύχη
Για το σώμα που εισβάλουν ρίγη
Πολλοί θρηγνούν;

Των ζεστών κι αδύναμων θεών η τυραννία
Ενέδρα στις κινήσεις που δεν καθοδηγούνται
Μα δεν χλομιάζει η αντιθετική νοσταλγία.

Κυριεύουν οι παραπλανητικοί λυρισμοί
Η εναλλακτική μάχεται με μανία
Και στο ενδιαμέσο ευδαιμονεί.

5

Λίκνισμα εκ παραδρομής
Η δολοπλοκία του αρχαϊσμού
Τα ανώριμα του εφικτού
Το τέλος μιας ακαλαίσθητης γιορτής.

Η αύξουσα πορεία του ελαττώματος
Η αιμορραγία εξαντλητικά ισχύει
Αν ο λικβινταρισμός δεν ελκύει
Και μένει εκτός κι αφόρητος.

Η διορατικότητα που σπέρνει η οργή
Έχει στις ρίζες την αναπόληση της φαντασίας
Και γι' αυτό η ευταξία της δεν αρκεί.

Αλλόκοτα θαυμαστός ο νόμος του
Η ταραχή του ανθρώπου
Δεν είναι ο χρόνος του.

6

Αμηχανία που δεν υποφέρεται
Η υπνηλία ως καθιερωμένη εισαγωγή
Ενός θαύματος που αργεί να εξηγηθεί
Ανοίγει την πόρτα που σαν αίμα στέκεται.

Η έκφρασή του αντηχεί
Υπάρχει κάτι εδώ γύρω;
Κάθε βήμα κι ένα ρίσκο
Εκεί που φλέγεται η αρχή ανησυχεί.

Χάνεται στ' ακριβά, κάπου αλλού
Πίσω απ' το ξύλινο παγκάκι δυσφορεί
Ονειροπόλος, με το βλέμμα του γυαλιού;

Πλανάται ως βαθιά ανάσα
Μη σπάσει!
Πολύ έντονο χάσμα.

7

Πλαστή αγωνία ως κάτι λογικό
Να σέρνουν το χορό οι εχθροί
Στη γλυκύτητα αγναντεύουν ως αγνοί
Μ' ένα σάπιο φυλακτό.

Είναι η ανάσα μακρινή;
Ίσως γι' αυτό ξέπνοα πηδώ
Σύλληψη συγκίνησης επιζητώ;
Η μαγική αμοιβή.

Ακουμπά το μέλλον σιωπηλά
Η χροιά της ανέπαφης καταστολής
Στη μελαγχολία βαδίζει ειρωνικά.

Σε άγιο όνειρο λεπτό
Στέκεται η αποδόμηση ως λατρεία
Της άδολης πνοής το πενιχρό.

8

Γλυκά φωτίζεται η αφοσίωση
Επώδυνα προσέχω μια άκρατη ζωηράδα
Εύκολα αντέχω τη θολή φρεσκάδα
Η παρατήρηση είναι λύτρωση.

Ξυπνά πρώτα απ' όλους
Στα παγκάκια της σιωπής
Κι οι από δίπλα της ντροπής
Προσχωρούν σε άλλους δρόμους.

Κι όταν θελήσει να κοιτάξει
Κάτι μοιάζει να υποφέρει
Σ' αυτόν τον κόσμο θα αλλάξει;

Η κάθε μέρα παγωμένη
Σε τόπους ίδιους με αυτόν
Κάτι μοιάζει να υποφέρει.

9

Η βαρβαρότητα της προσταγής ή του αντίο
Τι είναι χειρότερο από αυτό;
Σίγουρα όχι ένα πρωινό στο λεωφορείο
Ήρεμο, ανήσυχο και αγαθό.

Θυμωμένος και άγνωστος
Ένα παιδί τρέχει στην άκρη του δρόμου
Μνησίκακος και άκοιμπος
Η κρισιμότητα άλλου ρόλου.

Η καύση στην αιχμή των καημών
Είναι δώρον άδωρον οι επικλήσεις
Νιότη καχεκτική των γυρισμών.

Αυτή η στροφή έχει την έννοια της αξίας
Αν όλοι μαζί μπορούμε να μιλάμε
Κατανοούμε το ρόλο της τελείας.

10

Η αποξένωση δρα καταλυτικά
Κι ούτε η κουταμάρα λειτουργεί
Η σκέψη δε θα δοθεί
Καταπληκτικά.

Σα να στέκομαι εκεί πάνω
Σκεπάζω κάτι αόρατο
Αύριο θα είναι γόνιμο
Αν την άγνοια μου σκάβω.

Μικρή ανοησία
Πού μελετά πάλι αυτή;
Η ασφαλτός σε αϋπνία.

Αλλάζει γρήγορα η σκηνή
Κάποιοι ψάχνουν για μαντεία
Ίσως μια υπερβολή.

11

Η μόνη ανάπαυση, ξεμπρόστιασμα
Νικήθηκε η μείωση της κούρασης
Λαμπιόνια στο έντιμο ξεθώριασμα
Απειλείται η κίνηση της βούλησης;

Αστράφτει στα κοντινά
Είναι ακρογιαλί που αρμόζει
Σε μορφές που απέχουν δογματικά
Η ένταση μολύνει αυτό που σώζει.

Στο ερέθισμα διαβρώνεται ο χρυσός
Η παρατημένη σκάλα στη βροχή
Δολοφονείται σαν υπεράνθρωπος γλυκός.

Η ανήθικη πλοκή
Αυτό σημαίνει ποίηση
Η στατικότητα να γίνεται ρευστή.

12

Στη ροή του κανόνα είναι κοινό
Αυτό που δεν εμπνέει εμπιστοσύνη
Περιγράφει την ιεραρχία και κλείνει
Το έλεος κι έναν ανώφελο σπαραγμό.

Ήταν όμορφα στην κοινοτυπία;
Μπλέκονται οι σημασίες των εκφράσεων
Στις διαλεκτικές άλλων κολάσεων
Η σπουδαιότητα είναι απουσία.

Με ενωμένα χέρια προσχωρούν
Όσοι ποτέ δεν αντέχουν
Από τη συνήθεια να ελεγχθούν.

Σηκώνεται βίαια και χαμηλά
Η ανάταση αγγίζει το παρόν;
Ακόμα όλα είναι φτηνά.

13

Σε σκαλίζω και σε ξέρω τόσο καλά
Ο θαυμασμός των πάντων, άκαρπος ήλιος
Περιεχόμενα και όνειρα γλυκά
Σε λεπτό περίγραμμα ο άπειρος γρίφος.

Τροχαία ατυχήματα κυρίως μεταφορικά
Κωμικές φιγούρες και σπασμένα θαύματα
Αγγίζομαι κάθε φορά που μιλά
Μια οδύνη από τα θραύσματα.

Παχιά και στενή η ένταση των βημάτων
Της δημοφιλούς ψυχρής φωτεινότητας
Η σκοτεινή λάμψη των τραυμάτων.

Ντύνεσαι όμορφα σε ακολουθίες
Είναι πάντα ανύπαρκτη η φωλιά
Όταν ξυπνούν οι τρικυμίες.

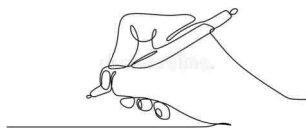
14

Πίκρα που ενώνει
Βλέφαρα που κλείνει
Στο κέντρο συμμορφώνει
Τη λάμψη που αφήνει.

Μέσα στο έδαφος
Λόγος και ομιλία
Μάζα ή μέγεθος;
Πάντως όχι ευλογία.

Κομμένα ύψη του χαρτιού
Δεν είναι δρώμενο του τώρα
Μα είναι όπλο του χαδιού.

Στα γλυπτά ανατρέχει
Παραπέμπει σ' ένα μέρος
Που η σκέψη δεν αντέχει.

Χαϊκού

1

Λεπτός αντέχω

Την πιο κρυφή ζαλάδα

Την ιστορία.

2

Φυτίλι μικρό

Γέννηση και γύμνωση

Εύγλωττο σφάλμα.

3

Το κρεβάτι του

Δεν υπάρχει κάπου πια

Αλλά υπήρξε.

4

Η βουή όλων

Εντυπωσιακά μη

Συναλλακτική.

5

Ξυπνά νωρίς μα

Αλλαγές δεν φαίνονται

Και σηκώνεται.

6

Πλοία στέκονται

Τρομπέτες επιπλέουν

Όχι συννεφιά.

7

Βάθος στην αρχή
Φεύγουμε ξανά όλοι
Διακρίνεται.

8

Άκρα που μιλούν
Αντιμετωπίζονται
Σκάρτα δάκρυα.

9

Αλλάζω ρούχα

Η ζωή των αετών

Χύνεται δίπλα.

10

Στο βάζο, έξω

Χώνονται ερημικά

Πολλά βάσανα.

11

Αποκλίνουμε

Ποτέ δεν μυρίζαμε

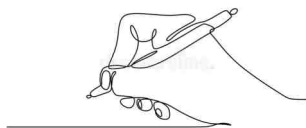
Ελπιδοφόρα.

12

Απλοϊκό και

Μίζερο, πάλι αυτό

Θα μας κυβερνά.

Τριολέτα

1

Κανείς μη μου κρατήσει τη ζωή
Στα πάθη της διακρίνεται η αξία
Κι όχι ανείπωτα στο πλήγμα τα αστεία
Κανείς μη μου κρατήσει τη ζωή
Που το όνειρο υπάρχει ως χαραυγή
Και παντού αναζητά την ουσία
Κανείς μη μου κρατήσει τη ζωή
Στα πάθη της διακρίνεται η αξία.

2

Θέλω να συλλαβίσω
Όλου του κόσμου τον αχνό
Με κάποιον ήρεμο ελιγμό
Θέλω να συλλαβίσω
Και τα εμπόδια να θίξω
Στον ορυμαγδό
Θέλω να συλλαβίσω
Όλου του κόσμου τον αχνό.

3

Λίγα παύονται σε αργά χείλη
Σινιάλο κάνουν σε εκρήξεις
Ανάμεσα σε άδηλες ενδείξεις
Λίγα παύονται σε αργά χείλη
Ως το καμένο κοντινό μίλι
Ανταποκρίνονται οι αισθήσεις
Λίγα παύονται σε αργά χείλη
Σινιάλο κάνουν σε εκρήξεις.

4

Να περιμένεις πράγματα μικρά
Πρόκειται για άλλο περίπατο
Τρόπο σκέψης δύσβατο και ύποπτο;
Να περιμένεις πράγματα μικρά
Να δείχνεις αντοχή στη συντροφιά
Είναι βάρος ήρεμο
Να περιμένεις πράγματα μικρά
Πρόκειται για άλλο περίπατο.

5

Ο άνθρωπος να είναι πάντα εκεί
Που ξέρει ότι δε θα υπόσχεται
Η μη θέληση βιώνεται
Ο άνθρωπος να είναι πάντα εκεί
Το αρνείται, το θέλει και μπορεί
Με άλλου το ίχνος να εξαπλώνεται;
Ο άνθρωπος να είναι πάντα εκεί
Που ξέρει ότι δε θα υπόσχεται.

6

Είναι ανόητα μεγάλη
Η περιπλάνηση για δίκιο
Για της απόφασης το χτύπο
Είναι ανόητα μεγάλη
Γιατί στο τέρμα έχει αγκάθι
Το μεγάλο ήχο
Είναι ανόητα μεγάλη
Η περιπλάνηση για δίκιο.

7

Κι ούτε τότε δε θα μένει
Κάτι άλλο από εμάς
Η φωνή μας σαν γελάς
Κι ούτε τότε δε θα μένει
Ακόμα και τότε δε θα σβήνει
Ούτε εσύ το προτιμάς
Κι ούτε τότε δε θα μένει
Κάτι άλλο από εμάς.

8

Ομοιογένεια στην πινακοθήκη

Η ευχή για περαστικά

Νεοφερμένα, διασκεδαστικά

Ομοιογένεια στην πινακοθήκη

Πού αλλού ανήκει

Η ομολογία που ξεψυχά;

Ομοιογένεια στην πινακοθήκη

Η ευχή για περαστικά.

9

Στη θεωρία, στη βόλτα, ψηλά
Οριακή διαπίστωση σ' ένα σερί ταχύτητας
Στην ταρατσα επιδρά η λογική της βαρύτητας
Στη θεωρία, στη βόλτα, ψηλά
Για μια μέρα να μη σκεφτούμε απλά
Όλο τα ίδια λέμε τρεκλίζοντας
Στη θεωρία, στη βόλτα, ψηλά
Οριακή διαπίστωση σ' ένα σερί ταχύτητας.

10

Δημιουργήματα και αποδείξεις
Η αγχωμένη μου απόγνωση
Η αναπόληση και η απαγόρευση
Δημιουργήματα και αποδείξεις
Δήθεν ιερές εγκλήσεις
Μοναχικότητα και πόλωση
Δημιουργήματα και αποδείξεις
Η αγχωμένη μου απόγνωση.

11

Ο τελευταίος λόγος πληγωμένος
Μια κούπα στο αναπτυγμένο απόγευμα
Του παππού και των πουλιών το όραμα
Ο τελευταίος λόγος πληγωμένος
Στην προσχολική ανάμνηση βρεγμένος
Υπόκωφα ρεαλιστικό πρόγραμμα
Ο τελευταίος λόγος πληγωμένος
Μια κούπα στο αναπτυγμένο απόγευμα.

12

Όταν ήμουν παιδί

Η λάβα σαν κοιμόμουν με ζητούσε

Τα όνειρά μου μαρτυρούσε

Όταν ήμουν παιδί

Δε θυμάμαι να υπήρχα, έχω σκεφτεί

Ήταν όμορφη κι όλο κυλούσε

Όταν ήμουν παιδί

Η λάβα σαν κοιμόμουν με ζητούσε.

Ο Μιχάλης Κατσιγιάννης γεννήθηκε το 1997 στην Πάτρα όπου και ζει. Κείμενά του για τη λογοτεχνία (θεωρία και κριτική) και την εκπαίδευση κυκλοφορούν σε διάφορα περιοδικά. Έχει εκδώσει (ως ψηφιακά βιβλία) τις ποιητικές συλλογές «μετα-ελεγείες» (Εξιτήριον, 2025) και «βλέμματα» (Εξιτήριον, 2025). Η ποιητική συλλογή «επ' αυτού» είναι η τρίτη κατά σειρά.

Γλαρόλυκοι

glarolykoi.net

Άδεια χρήσης

creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0

